

HET FORMALINE ALS GENEESMIDDEL TEGEN HUIDSCHIMMELZIEKTEN.

Het zij mij vergund naar aanleiding van het door collega VAN DER VALK meegedeelde op te merken, dat de formalinebehandeling van huidschimmelziekten niet zoo nieuw is, als men licht bij de lezing van zijn mededeeling den indruk zou krijgen.

In „*die Praxis der Hautkrankheiten*” (UNNA's *Lehren von Dr. IWAN BLOCH*) vindt men in het hoofdstuk „Mittel zur Tötung von Hornparasiten”, nadat op een reeks behandelingswijzen 'gewezen is: „Aehnlich wirkt das Formalin in Gestalt des Paraformcollodiums bei Erythrasma, Pityriasis versicolor, Pityriasis rosea. Es ist kein rühmliches Zeugnis für unsere bakteriologisch so vielgeschäftige Zeit, dass derartige Untersuchungen nicht schon für alle möglichen Pilze und Medikamente vorliegen”. Deze mededeeling is naar aanleiding van een oorspronkelijk bericht van UNNA in de *Monatsh. f. prakt. Derm.*, Bnd. 31, n°. 1. Daar heet het, dat men die aandoeningen zal penseelen met: paraform 2, f. pulv. subtiliss. tere c. spirit. aether 2, adde collod. ricin. 1.6. Hiermede gedurende 3 of 4 dagen, eenmaal daags te penseelen. Daarna laat UNNA vaseline of zinkzalf inwrijven, waaronder afschilfering der gedoode schimmels volgt. Ook THIBIERGE noemt bij de behandeling van pityriasis versicolor (*La Pratique dermatologique*, BESNIER, BROCC. JACQUET) onder de „agents caustiques les plus divers et les plus énergiques” eveneens het formaline.

De recidieven moeten ook niet altijd aan het slechte effect der behandeling, doch vooral aan de slechte toepassing van een prophylactische hygiëne van het ondergoed en den willigen bodem van een slecht onderhouden huid toegeschreven worden.

Ook nog de opmerking, dat wèl onze pharmacopee formaline noemt een waterige oplossing van 33—34 pCt. HCOH, maar dat het oorspronkelijke formaline van SCHERING is 40 pCt. HCOH. In het *Geneeskundig Jaarboekje* staat abusievelijk SCHERING's formaline van 33—34 pCt. sterkte. Bij het voorschrijven van een bepaald procentgehalte zal dit niet hinderen, wanneer het formaline niet nader aangeduid is.

's Gravenhage, 2 December 1912.

P. H. SCHOONHEID.

HET DIËT BIJ ACHLOORHYDRIE.

Collega STRENSMA vergunne mij twee opmerkingen ten opzichte van zijn diëtvoorschriften bij achloorhydratie.

1°. Rauwe eieren zijn hierbij niet gewenscht. Het rauwe eier-eiwit wordt, evenals rauw bindweefsel, wanneer het niet vooraf de werking van zoutzuurhoudend maagsap heeft ondergaan, door trypsine nagenoeg niet verteerd.

2°. BICKEL heeft aangetoond, dat de maagsapafscheiding-bevorderende invloed van sommige minerale wateren zijn oorzaak vindt in het koolzuurgehalte van die wateren en in het gehalte aan chloornatrium. Indien het

keukenzoutgehalte echter bijzonder hoog is, dan wordt de maagafscheiding er niet door bevorderd, maar integendeel geremd. Natriumbicarbonaathoudende wateren (zooals Vichy-water) werken altijd remmend. Emser-water staat tusschen beide soorten van wateren in. Bovendien echter toonde BICKEL aan, dat de maagsapafscheiding-bevorderende invloed zich slechts doet gelden, wanneer men het water 15 à 30 minuten vóór het gebruik van voedsel in de maag brengt. Gebruikt men de bedoelde minerale wateren tegelijk met het voedsel (bijv. melk vermengd met mineraalwater), dan wordt de afscheiding van maagsap er steeds door belemmerd.

's-Gravenhage, 3 December 1912.

J. DE GROOT.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Verslag der Rijksverzekeringsbank over 1911.

Als bijvoegsel der *Nederlandsche Staatscourant* van Woensdag 27 November 1912, n°. 278 is verschenen het verslag omtrent den staat der rijksverzekeringsbank en haar werkzaamheden in het jaar 1911.

Het gezamenlijk personeel, dat op 31 December 1910 736 personen bedroeg, was op 31 December 1911 763 personen sterk. Het aantal controleerende geneeskundigen bleef hetzelfde (12), maar het aantal assistenten op de bureaux van controleerend-geneeskundigen steeg van 4 tot 14; dit is een gevolg van het reeds in het verslag over 1910 medegedeelde besluit 1) om aan elken controleerend-geneeskundige een assistent toe te voegen, meer in het bijzonder belast met de contrôle op de behandeling tot den 43sten dag na het ongeval. Op de medische afdeling waren op 31 December 1911 in functie 2 geneeskundige en 4 administratieve ambtenaren, terwijl nog 2 artsen tijdelijk aan deze afdeling werkzaam waren. Een dezer artsen was in 1910 ook belast met de contrôle over de ambtenaren der bank bij ongesteldheid; in verband met het toenemen der werkzaamheden is die contrôle echter in 1911 opgedragen aan een praktizeerend geneesheer. Het aantal ingeschreven geneeskundigen bedroeg op 31 December 1911 2413 tegen 2387 in 1910; onder hen zijn 33 Belvische en 4 Duitse geneeskundigen in grensplaatsen gevestigd. Het aantal apotheekhoudende geneeskundigen bedroeg 1001 (984 in 1910). Voorts zijn ingeschreven 564 apothekers (559 in 1910), 166 handelaren in heelen verbandmiddelen, 203 ziekenhuizen (196 in 1910), 10 ooglijdersinrichtingen, 10 sanatoria voor zenuwlijders (waaronder 4 krankzinnigengestichten), 5 sanatoria voor longlijders, 29 inrichtingen voor medico-mechanische behandeling en 98 inrichtingen voor ziekenverpleging. Het aantal declaraties, dat inkwam, bedroeg 138896 tegen 130118 in 1910; van deze waren 81688 wegens genees-

1) *Ned. Tijdschrift v. Geneeskunde* 1911, II. bldz. 1773.